

Gij Moengh Dang Gingjaz Veiz Vujgvanh

韦五宽的警察梦

□Fanz Yizbingz sij Suh Gyahgvai hoiz

□作者 凡一平 翻译 苏加快

1
Veiz Vujgvanh boemz youq giz diegbo Byacinghsiusanh ndeu, song fwngz gaemdawz aen vangyenjinging muenghgyae hoz Ngozgoz caux he, dinghdingh cimyawj doengh ranzlaeuz caep ndaej gyauegyet lengilup ing bya dep raemx haenx, lumj boux cinhcazyenz diemjyaet vunzdig nei. Duznyungz ngvaenxgvax henz rwz de hemqswenj caemhcai q haeb dwk naengnoh de hwnj haujlai aen nwnj. De bak hawq hoz sau j, ndang humz dangqmaz, danhseih lij mbaetheiq nyaenx youq mbouj gamj doengh saekdi. Lienz daengz gwn doxgaiq ok haexnyouh, de cungj gongzyongq laeglemx lumj doenghduz sei q ga nei, itcig mbouj gamj ndwn soh gvaq.

De gaenq baenzneix laeglemx youq gizneix maeuq youq baenz buenq ndwen lo.

Gvanghhoj daxau gek ngoenz daeuj yawj de mbat ndeu, swnhbienh daiq di gwn di ndoet ndeu daeuj hawj de. Naeuz dwg daeuj yawjgonz, gizaed dwg daeuj genjcaz gij hong de, dingq de lwnh

1
韦五宽趴在青秀山的一个坡坎上，双手端着俄式高倍望远镜，注视着依山傍水的一栋豪华住宅，像一名探望敌营的侦察员。蚊虫像南非的呜呜组啦震荡着他的耳膜，并在他的皮肉上创造数不清的血肿。他聒噪欲聋，奇痒无比，但是他严肃安静，一动不动。除了风吹草动，他没有让山坡产生任何异动。甚至吃喝拉撒，他也别有用心的进行，像四只脚的动物一样，没有过直立的时候。
他已经这样，在这里，足足守望有半个月了。
光火叔叔隔一天来看望他一次，顺便给他带吃的和喝的。说是看望，其实是来检查他的工作，听取他观测庭院里豪宅情况的汇报。光火叔叔是一名警察，一名便衣警察。一个月前，韦五宽从都安农村来到南宁，投奔光火叔叔，请光火叔叔帮忙找个工做。他在一幢民楼的小房间里见到从未谋面的光火叔叔，说他是上岭村韦光金的小儿子，叫韦五宽。光火叔叔当时正在换装准备出门，见到老家来人，而且是发小韦光金的儿子，十分高兴。他取消当晚的行动计划，用心地接待韦五宽。

(一)

Saeh Duzroeg 鸟事

□Vangz Bungz/sij Mungz Yenginz /hoiz

□作者 黄鹏(壮族) 翻译 蒙燕群

Gyoengqvunz ngeizvae g, cungj cam: “Dwg maz saeh? Ha, dwg maz saeh ha?”

“Dauqdaej dwg maz saeh ha?”

“Haxbaenh mwngz yawj cingcuj lwi? Vih maz baenzneix ha?”

Vwnzva cunghsinh cujyin hix gamjdaengz geizheih, couh ngaemhwet roengzbae naj dep aenloengz sijsaeq yawj, aennaj de yienh’ok gij yiengh gig doeksaet. De dingq daengz gyoengqvunz gangjfoenfoen, couh ae mbat he, doiq vahdoengz gangj:

“Daihgya dinghdingh, daihgya dinghdingh. Daihgya haxbaenh itdingh yawjraen duzak-gvaqlungzfungh caeuq duzdinggyaeuj doxbuek ginggvaq, caenhguenj doxbuek doxdoj ndaej gig vaiq, hoeng neix cingq lumj boux rox goengfou ak ok ciu yienghhaenx riengjret liuh mbouj daengz nei, hawj mwngz mwh caengz yawj cingcuj de dwg baenzlawz ok ciu roxnaeuz fatyienh gij giuj de, de couh gaenq ok ciu haenq ndaej hingz lo. Seizneix gou siengj, dou mboujfuengz cam Lij Geiqcing mbat he gonq, hawj de gangjgangj duzakgvaqlungzfungh haxbaenh dwg yungh gijmaz ciu, daeuj bang daihgya rox cingcuj caeuq gag siengjsieng, daihgya naeuz ndei mbouj ndei ha?”

“Ndei!” Daihgya caez han naeuz.

Lij Geiqcing dinghdingh naeuz: “Gizaed, haxbaenh duzakgvaqlungzfungh ngamq yungh ciu he, ciu neix heuhguh bonghhwnj vaekroengz bakdot, daengx ciu miz sam aen dungcoz: Aen dungcoz daih’it dwg daj laj mbin hwnj gwnz, heuhguh bonghhwnj; aen dungcoz daihngaih dwg lienzvanz song nyauj vaek, heuhguh vaekroengz; aen dungcoz daihsam dwg bakgeng dotding, heuhguh bakdot. Sam aen dungcoz mbat ndeu guh caez.”

人们疑惑,纷纷问:“怎么回事? 啊,怎么回事?”
“到底是怎么回事?”
“刚才你看清楚了吗? 为什么会这样?”
文化中心主任也感奇怪,便附下身去脸贴靠笼细细看,脸上现出惊奇神态。他听到人们的纷纷议论,便清了清嗓,对着话筒说:
“大家静一静,大家静一静。大家刚才一定是看到了赛龙凤与叮头叮的搏战过程,尽管这个过程进行得很快,但这正象武林高手的出招那样是神速莫测,令你还没看清他是怎么出招或者发现其中奥妙时,他就已经出奇制胜了。现在我想,我们不妨先问一下李记清,让他解释一下赛龙凤刚才才是使用了什么招,以帮助大家了解和想象,大家说好不好啊?”
“好!”人群齐声附和。
李记清淡淡地说:“其实,刚才赛龙凤仅仅只是使了一招,全名叫壮志凌云晴空霹雳直下三千尺,全招三个动作:第一个动作是腾飞而起,称壮志凌云;第二个动作是连环双爪劈,称晴空霹雳;第三个动作是嘴啄啄刺,称直下三千尺。三个动作一气呵成。”
文化中心主任高声道:“好一个壮志凌云! 好一个晴空霹雳! 好一个直下三千尺啊! 各位观众,你们看了赛龙凤的壮志凌云晴空霹雳直下三千尺,听了李记清的解释后,你们能想象得出刚才的惊险、精彩场面来吗? 能想象得出赛龙凤的高超绝技吗? 能想象得出那惊心动魄扣人心弦的壮美的意境来吗? 下面,我来把叮头叮受招的情况告诉大家,以帮助大家想象。”他顿了顿,双眼向鸦雀无声的全场观众巡睃一轮后,才接着说:“叮头叮,本届画眉搏击大奖赛的冠军,经过刚才与赛龙凤进行称王争夺战,现在的情况是:头部已被啄穿,颈部已被抓烂,早已壮烈牺牲了。”
人们愕然,继而大呼:“哇,那么厉害啊?”
“啧啧,好要紧的啵。”
“够劲! 够威!”
“可惜! 可惜!”
“哦……”
文化中心主任兴奋地喊:“观众同志们,下面请小铁人和花果宣布本年度画眉王称号的获得者——赛龙凤!”
人们静下来。小铁人拿过话筒,还没开口,便听到“哇呜”之声传来:有人哭了。大家寻声看去,是谁? (完)

Vwnzva cunghsinh cujyin sing hung naeuz: “Bonghhwnj vaekroengz bakdot, gak boux bouxyawj, sou yawj duzakgvaqlungzfungh bongh hwnj vaek roengz bak dot, dingq Lij Geiqcing gejnaeuh le, sou siengj ndaej ok gij ciengzmienh haxbaenh doxbuek doxdoj haenx lwi? Siengj ndaej ok ciu ak duzakgvaqlungzfungh lwi? Siengj ndaej ok doxdoj ginggvaq sawj vunz sim ging mbei dek haenx lwi? Baihlaj, gou aeu cingzgvang duzdinggyaeuj deng sieng lwnh hawj daihgya, daeuj bang daihgya siengjsiengj.” De dingz yaep ndeu, song da yawj gvaq gyoengq bouxyawj dinghsubsub haenx mbat ndeu le, cij ciepdwk naeuz: “Duzdinggyaeuj, gvanginh baez roegvameiz doxbuek daihciengjsai doxdax neix, ginggvaq haxbaenh caeuq duzakgvaqlungzfungh ceng vuengz doxdax, cingzgvang seizneix dwg: Aen’gyaeuj gaenq deng dot mbongq, aenhoz gaenq deng vaek lanh, caeux couh dai lo.”

Gyoengqvunz doeksaet, gaen dwk cauzhuhu naeuz: “Baenzneix ak ha?”

“Cwcw, youqgaenj lai lo.”

“Gaeuq haenq! Gaeuq ak!”

“Hojsik! Hojsik!”

“O……”

Vwnzva cunghsinh cujyin angqvauvau heuh naeuz: “Gyoengq bouxyawj, baihlaj cingj Siuj-dezyinz caeuq Vah Gojgoj senhbu duz ndaej roegvameizvuengz bineix dwg —— duzakgvaqlungzfungh!”

Gyoengqvunz dingh roengzdaeuj. Siujdezyinz dawz gvaq vahdoengz, lij caengz hai bak, couh dingqnyi miz sing daej “nga’nga” cienz daeuj: Miz vunz daej lo. Daihgya riengz sing daej yawj bae, dwg byawz? (sat)